C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-V_rakouskem_parlamentu.PDB

# PDB Name: V rakouském parlamentu
# Creator ID: REAd
# PDB Type: TEXt
# Version: 0
# Unique ID Seed: 0
# Creation Date: 15.5.2005
# Modification Date: 15.5.2005
# Last Backup Date: 1.1.1970
# Modification Number: 0

V rakouském parlamentu

Jaroslav Hašek

V rakouském parlamentě si všechno pěkně zrekapitulovali, aby celému světu byly jasny nesmyslnosti a zvrhlosti válečného absolutismu rakouského, a celý svět je dnes přesvědčen, že se rakouský stát zbláznil.

Rakousko však ve svém šílenství spáchalo sebevraždu, jak napsaly nedávno brněnské "Lidové noviny", které se nebojí ani státního návladního, ani dra Šmerala. S tou sebevraždou Rakouska každý upřímný Čech, bývalý poddaný, nejen souhlasí, ale jeho loyalita k roztrhané chalupě jde tak daleko, že je tomu k smrti rád, jen to je při tom mrzuté, že při sebevraždě Cis a Translajtanie teče krev občanů. S tou sebevraždou Rakouska stal se doopravdy malý omyl. Rakousko se spletlo a místo sebe pověsilo doposud asi 6000 občanů. Doufejme však, že přece jednou strčí hlavu do kličky a my jako pořádní bývalí poddaní podkopneme pod ním stoličku.

Pravil jsem, že je to velké slovo, říci, že se stát zbláznil, ale všechny doklady o šílenství rakouského státu byly předloženy slavnou sněmovnou. I Němcům se to přestalo líbit a němečtí synové vydatně řežou do matičky Austrie.

To, co provozoval rakouský válečný dozorčí úřad, bylo velikolepé křižácké tažení proti zdravému lidskému rozumu. Censurní soustava rakouská tvoří opravdu ojedinělou kapitolu v dějinách tisku na

celém světě a snad ani censura bolševiků petrohradských ji nemůže předčit. Vyšlo na jevo, že byly konfiskovány zprávy c. k. meteorologické stanice o východních větrech. Ježíš Kristus byl mezi zabavenými autory, censura zabavila i projev samotného rakouského císaře Karla polskému klubu. Na Moravě zavřeli redaktora, který se opovážil tvrdit, že Čechové jsou Slované. Zabaveno bylo každé slovo, které se tomu či onomu policajtovi nelíbilo, pražské policejní ředitelství spálilo na 1200 exemplářů zabavené knihy "Dějiny české hudby", a když bylo podniknuto tažení proti československé obchodní akademii v Praze pro její velezrádný titul, málem, že se nedostal před válečný soud prof. Zykán, v jehož bytě našli a zabavili rukopis přednášek nauky o zboží díl II.: "Něco o skořici, vanilce, pepři a jiném koření".

Noviny byly plny úředních zpráv, takže se nedalo již nic mimoúředního zabavit, a tu přišli na dobrý nápad, jak odpomoci tomu nedostatku. Jeden úřad konfiskoval, co dával do novin úřad druhý, a "Lidové Noviny" donutila policie tisknout každého dne na úvodním místě slohová cvičení policejního zřízence, takže čtenáři nevěděli, mají-li se smát, či plakat.

Ministr odpověděl na to kulatě. Jeho odpověď připomíná staroindické přísloví: "Kdo mluví s hlupákem, jako by mluvil se spáčem. Když je po rozmluvě, tu se optá: ¨Co pak se vlastně stalo?¨"

V rakouském parlamentě se dnes často s vládních křesel ozývá zmínka o Bismarckovi. Pánové zapomínají, že týž Bismarck řekl: "Hloupost je též dar boží, ale nemá se jí příliš zneužívat."

Kdybychom se drželi přísloví knihy Sirach: "Plačte nad zemřelými sedm dní a nad hlupáky celý život," tu bychom si jistě nad Rakouskem musili oči vyplakat, proto se raději zasmějeme tomuto:

V Rakousku je nedostatek bramborů a proto se objevily ve vídeňských novinách zprávy, které pomalu snažily se připravit ubohé brambory o popularitu a vyličovaly je jako nejjedovatější rostlinu na zeměkouli. Nápad není špatný. Když stojí dnes metrák ve Vídni 120 K, je to prozatím pokus znechutit rakouskému občanu jídlo, aby týž děkoval bohu, že nejsou brambory a že tak byl zachráněn z náručí smrti. Vídeňský prof. Feicherle totiž dokázal, že stříkne-li se morčeti do krve dva litry odvaru bramborů, že to nevydrží.

V nejbližší době přijde na řadu mouka a profesor Feicherle dokáže, že mouka je nejnebezpečnější jed na světě a zejména ve formě chleba, že působí zhoubněji, než kyanovodík. Za pokus to stojí a nebude osamocen v reformě výživy. Alespoň nedávno přinesl berlínský "Lokal Anzeiger" zprávu, že požívání tuků je velmi nebezpečné a může mít v zápětí onemocnění neštovicemi, a kdo se nají vepřového masa, že je ztracen, poněvadž dostane zkornatění tepen, zánět středního ucha a padoucnici.

Kde jsou proti nim ti staří lháři z dob Mikuláše Dačického, zapisující do kroniky zprávy, že v zemi švejcarské se narodilo židovce medvídě, které, zaškrábavši se za uchem, umřelo.

Německý žurnalista dnešní doby jde ještě dál, což ukázalo se v nedávném sporu o platnosti slov "czechisch" a "böhmisch".

V "Hamburger Nachrichten" dokázal zcela nevyvratitelně redaktor Walstein, že vůbec žádní Čechové nejsou, nýbrž jen česky hovořící Rakušané (böhmisch sprechende Oesterreicher).

Hradčany že jsou původu německého, totiž, že se správně jmenovaly "Hartlein", z čehož vzniklo "Hratšan" a konečně "Hradčany". Pokud se týká nebožky kněžny Libuše, připravil nás redaktor Walstein o tu sympatickou mythologickou postavu. Libuše byla Němkyně, německá princezna, která se musela před násilnostmi bémátského obyvatelstva ukrývat ve křovinách pohraničních hvozdů, takže o ní Němci říkali: "Die liebte Busch" a od toho později "Böhmisches Wort": "Libuše".

Nijak se nedivím, že Heine napsal: "Každý má právo být hloupým". To musel napsat jen německý básník, aby to bylo německy a pro Němce.